

Man har saa fremhævet — og det skal vel særlig være Hovedargumentet — at der er tabt mange Penge paa de indvundne Søer, at de ikke have givet noget Udbytte af de anvendte Penge. Denne Indvending kan kun have noget paa sig over for de udtørrede Søer, som delvis ere mislykkede eller ere udtørrede i de senere Aar, eller hvor Udgifterne ved at holde dem tørlagte ere saa store, at de ikke give noget Udbytte. Men det er absolut ikke nogen vægtig Indvending over for de ældre udtørrede Søer. Det forekommer i hvert Tilfælde ikke mig, og det saa meget mindre, som en stor Del af disse veldyrkede udtørrede Søer befinde sig i Hænderne paa Banker, paa Kapitalister i det hele taget, som man egentlig ikke behøver at være særlig nænsom over for. Vi kunne saaledes tage en Sø som Sjørring Sø ved Tisted. Det er vistnok den fedeste og bedste Jord i Danmark, og der er ingen Omkostninger ved at holde den udtørret. Den ejes, saa vidt jeg ved, af en rig Bank i Odense, som vistnok ikke har faaet den for dyrt, og det forekommer mig rigtignok urimeligt, at en saa stor Flade af den rigeste Jord i Danmark ikke skal svare en eneste Øre i Skat, hverken til Amts- eller Sognekommune eller endnu mindre til Staten. Naar man endelig siger, at disse Søer ikke give det fulde Udbytte af Kapitalen, vil jeg dog gerne henstille til Overvejelse, om al den Jord, der er ansat til Hartkornsskat, giver det fulde Udbytte af den Kapital, som er sat deri. Tænke vi saaledes paa alle de Jorder, som ere gaaede i Handelen i 70erne og 80erne, hvor mange af disse Ejendomme tror man saa give fuldt Udbytte af den Kapital, der er indskudt i den? I mangfoldige Tilfælde — i flere, end man aner — er den Kapital, vedkommende har sat ind, maaske gaaet tabt, men der er dog ikke Tale om, at disse Folk skulle have noget Afslag i deres Hartkornsskat, i ethvert Tilfælde have de ikke faaet det hidtil. Det forekommer mig derfor fuldt begrundet, at de her nævnte Ejendomme ogsaa blive sat i Hartkornsskat, og at den højtærede Landbrugsminister i Virkeligheden har stillet sit Forslag paa en saa beskeden og hensynsfuld Maade, at man ikke fra Søernes Ejeres Side kunde vente synderlige Indvendinger derimod, naar man da overhovedet ikke gaar ud fra, at de i al Evighed skulde være fri for Skat. Jeg vil derfor anbefale Forslaget til velvillig Overvejelse i et Udvalg med det oprigtige Ønske, at det maa lykkes at faa et Forslag frem, der nogenlunde

giver Kommunerne, hvad der tilkommer dem uden dog at gaa Søejernes Interesse for nær. Jeg er dog klar over, at det Raad, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) gav om, at der skulde fremfor alt søges Oplysninger om Indtægterne af de paagældende Arealer, inden Udvalget maatte tage Stilling dertil, ikke maa være absolut nødvendigt for Udvalget at følge, i alt Fald ikke, naar der henses til den Affattelse, Forslaget har fra Ministerens Side. Det forekommer mig, at man burde kunne overlade disse Oplysninger om de enkelte Søers økonomiske Stilling til Landbrugsministeren, men det er jo i øvrigt noget, man kan tale om i Udvalget. Jeg for mit Vedkommende takker den højtærede Minister, fordi han har forelagt dette Forslag og haaber, at der maa komme noget ud deraf.

Bjerre: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) og det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), og som gik ud paa, at det Princip, der ligger til Grund for Lovforslaget, ikke er retfærdigt. Man kan saaledes ikke gaa hen og beskatte Grundforbedringer, der foretages paa en Ejendom. Gør man det, vil man komme til vidtrækkende Konsekvenser, som man dog vistnok vil betænke sig paa at gaa med til. Som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds sagde, maatte man da selvfølgelig ogsaa paalægge ny Skatter, hver Gang den Slags Jord paa ny blev forbedret. Der er her blevet nævnt Moser, Kær og Heder, og vi have jo ikke faa Eksempler her i Landet paa, at der er Huse, der ikke en Gang besidde en Td. Hartkorn, men hvorpaa der dog holdes 50—60 store Kreaturer. De skulle altsaa i Sammenligning dermed have et ganske nyt Hartkorn, svarende til 15—16 Tdr. Det forholder sig heller ikke, som det ærede Medlem for Kellerup (Sloth) sagde, at man her staar over for Kapitalister, Banker, men i de andre Tilfælde over for Smaafolk. Det kan være meget godt at ramme Banker og Kapitalister, men saa skal man gøre det, hvor det kan batte noget, nemlig ved Formue- og Indkomstskat og paa lignende Maader. Men her, hvor der er Tale om en saadan Lov, der skal virke, enten Jorden besiddes af en Rigmand eller en Smaamand, maa man gaa frem efter det samme Grundprincip. Man vil endogsaa kunne gaa videre der og